

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XII. Episcopales functiones ab integro resumit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

CAPVT XII.

Episcopales functiones ab integro resumit.

VBI se quasi secundò Episcopum LAMBERTVS vidit; vel victo, vel insuper habito dolore, quo propter relictam quietem Stabuletanam, coquebatur: memor, fortissimo Duci Iosue, electi Populi imperium ineunti à Domino illud fuisse inculcatum: *Confortare, & esto robustus*: Sibi quoque id dictum arbitratus, serio Pontificales functiones tamquam à capite aggreditur.

Ac primum ipse alijs omnibus virtute præluere: & ea quidem omnia sanctitatis decora ostendere, quæ supra demonstraui-
mus: cæterum eâ accuratione singula exercere, vt puerum ante fuisse iam virum robustissimum fatetur, quisquis priora cum posterioribus

*Reducis
Pontificis
cuius
r. 2.*

bus componeret. *Oculus eius* perpetuò erat, tamquam *serui in manu Domini sui*. Illius omnes nutus obseruabat, nec ab ijs vel latum vnguem recedebat. *Pedes* habere non videbatur, nisi vt *euangelizaret pacem*. Pax cum DEO, pax cum proximo, pax proximorum inter se, vnum, & perpetuum studium eius erat. *Cibus eius* erat, *facere voluntatem eius*, à quo mittebatur. Hoc cibo, seque, &, quoad poterat, Gregem totum pascebat, & saginabat. Quidquid noxium erat, ab eo, quàm longissimè abducebat. Pro pede illi erat directio, exhortatio, coreptio, & correctio. Domesticos suos præ omnibus, in officio continebat. Nemo ibi iurare, nemo alijs verbo, nemo prauo exemplo offendiculo esse. Familix eius agellus, salutarium frugum, pabulique lætus omnibus apparere. Ipse Principi, non per adulationem, (quam pestis instar oderat.) sed per obsequelam orationis, omniumque actionum, gratus

*Familia
eius sanctitas:*

*quam in
reliquos
spargit.*

gratus esse, & iucundus. Diuitum opes, & potentiam non vereri: pauperum tenuitatem non aspernari: utrosque gratâ moderatione complecti, & inter se Christianæ caritatis glutino connectere: omnes liberalibus verbis permulcere. Habebat tamen nonnullos eximios. Nam quanto animaduvertebat, aliquos sanctitate, & vitæ innocentiâ excellere, tanto se illis addicebat impensius. Iustum videlicet iudicabat, eos sibi esse cariores, qui DEO ipsi essent. Opes, nec si decissent, appetebat; neque cum erant, magni pendebat. Usus earum erat, eas sibi modicè delibare, in egenos liberaliter effundere. Vestis, & corporis cultus, adeò non cum luxu, ut etiam longè infra mediocritatem esset; imo fere infra decorum. Si domestici, aut amici elegantiorem amictum procurarent, Pontificalem Dignitatem ita decere dicentes, reiciebat comi aspernatione, & vilia repetebat. Ne thronum quidè suum, serico,

idem
DEO, &
LAM-
BERTO
CARI.

Vestitus
eius vis-
lis.

serico, alioue peristromate, de more integri patiebatur, sed nudo insidebat: ex quo nulla sedi eius reuerentia, nisi propter sedentem.

*Solici-
tudo Pa-
store di-
gna.*

Quantum in nupero secessu quietem, silentiumque adamauerat, tantum iam erat in cursu, & discursu: non utique animo oblectando, sed creditarum sibi ouium animis seruandis, ornandisque. Itaque potissimum illi studium, suos oppidatim, vicatimque visere, periculis eximere, lupos arcere, Optimo Pastori quam gratissimos efficere. Hæc, & quæ eiusdem generis, ita constanter vigerent, ut neque animus negotijs deesset, neque decretis labor.

C A P V T XIII.

Taxandros Idolis addictos, Christianâ Fide imbuit.

TOTVS in his erat, LAMBERTVS, cum ingens sollicitudo eius animum coquere cœpit. Cum omnia faceret,